

Jørgen Estrup (RV):

Ifølge betænkningen vil Det Radikale Venstre her ved andenbehandlingen redegøre for sin stilling, og jeg kan sige, at vi vil stemme for det af boligministeren stillede ændringsforslag. Vi vil også stemme for lovforslaget som helhed, sådan som jeg også sagde det allerede ved førstebehandlingen.

Så vil jeg gerne føje til i lyset af, hvad fru Kirsten Jacobsen allerede har sagt, at også jeg synes, der kan argumenteres ganske godt for en sådan udvidelse af mulighederne for at sætte arbejder i gang via en ændring af realkreditloven. Man må sige, at det i høj grad ligger i forlængelse af det, man allerede har gjort nu ved at foreslå overgang fra 20-årige til 30-årige lån, blot med den forskel, at her er det altså i høj grad familier, som ellers ikke ville kunne foretage arbejder, der med en sådan omprioriteringsordning faktisk får nogle muligheder.

Det synes jeg var værd at overveje, og derfor er jeg enig i, at vi bør have en bedre begrundelse for ikke at gennemføre et sådant forslag, end vi har fået hidtil fra boligministeren.

Derfor synes jeg også, at vi bør fortsætte udvalgsarbejdet om det, og jeg vil gerne føje til, at når vi nu altså beslutter at tage et af forslagene fra boligpakken tilbage i udvalget, så synes jeg, vi bør have alle de tre forslag, vi har kigget på under udvalgsarbejdet, tilbage. Det vil jeg vende tilbage til under behandlingen af de næste to forslag, men jeg vil gerne sige allerede nu, at jeg mener – på samme måde som regeringen i fremsættelsestalen til forslagene har lagt vægt på, at forslagene hænger sammen – at man ikke kan udelukke, at der vil være følgevirkninger fra det arbejde, vi måtte lave med L 204, til både L 205 og L 206. Vi kan i hvert fald ikke udelukke det, og derfor synes jeg, vi bør have alle tre forslag tilbage.

Boligministeren (Svend Erik Hovmand):

Jeg vil gerne først sige tak for den tilslutning, der er til lovforslaget, og så i øvrigt tilføje en bemærkning om den tanke, som fru Kirsten Jacobsen fremførte, og som hr. Jørgen Estrup beskæftigede sig med, og det er, at gennemførelsen af et sådant forslag vil være et brud med den opsparingsfremmende politik, som regeringen står for, og det vil betyde en forringelse af betalingsbalancen. Hensynet til beskæftigelsen i byggesektoren er varetaget af tilskudsord-

ningen og den generelle løbetidsforlængelse for ombygningslån.

Det er samtidig et væsentligt argument imod den foreslåede omprioriteringsordning, at det er tilfældigt, hvem der kan udnytte den. De, som med den største fordel kan udnytte ordningen, vil være husstande, som har siddet i deres ejerbolig i omkring 10 år, men som på den anden side ikke har siddet der så længe, at de har betalt lånene ud; de vil nemlig være i den situation, at afdragene begynder at blive mærkbare. Derimod kan husejere, som har betalt hele lånet ud, ikke komme i betragtning ifølge forslagets ordlyd. Forholdsvis nyetablerede husejere vil ikke kunne udnytte ordningen ret meget, da deres afdrag endnu er relativt små.

Nogle har hæftet sig meget ved det sociale element i den tilskudsordning, som vi om lidt skal diskutere. Jeg vil gerne gøre opmærksom på, at forholdsvis nyetablerede husejere altså ikke vil have nogen glæde af denne ordning, i hvert fald ikke ret meget, og de, der har betalt deres lån ud, vil faktisk heller ikke have det; det er altså en mellemgruppe, som i givet fald vil få gavn af det.

Men uanset dette er regeringens synspunkt altså det, at dette vil have en forbrugsudvidende effekt. Det vil samtidig også være noget vanskeligt at administrere, for hvad er det, der er tanken? Tanken er, at man som husejer skal sidde for nøjagtig det samme beløb i bruttoudgift – sådan har jeg forstået det – efter en sådan konvertering. Hvad indebærer det? Ja, det indebærer selvfølgelig, at man skattemæssigt behandles anderledes, og dermed får man altså ud over en forbrugsudvidelseeffekt og en betalingsbalanceforringelse også en skatteprove-numæssigt negativ effekt ud af en sådan udvidelse. Alt i alt finder regeringen altså på denne baggrund ikke, at det er tilrådeligt på nuværende tidspunkt at foretage den udvidelse, som der her lægges op til.

(Kort bemærkning).

Kirsten Jacobsen (FP):

Boligministerens afvisning af min idé, den måde, den bliver afvist på, må jo være udtryk for, at regeringen ikke har ordentlige argumenter, for det er da det nemmeste at skyde ned, jeg nogen sinde har hørt fra denne talerstol. Det kan da ikke være et argument, at man ikke giver alle muligheden.